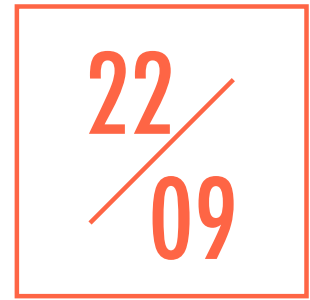

CAFÈ
COOP
ERATIU

2023

MONOGRÀFIC FORMATIU

DRET DE REEMBORSAMENT I IMPUTACIÓ PÈRDUES EN CAS DE BAIXA

IMPULSAT PER

ICAB
ADVOCACIA
BARCELONA

Confederació
de Cooperatives de
Catalunya

EL MONOGRÀFIC FORMATIU I EL CAFÈ COOPERATIU

La Secció de Dret Cooperatiu i de l'Economia Social de l'ICAB i la Confederació de Cooperatives de Catalunya coorganitzen un acte col·legial denominat Cafè Cooperatiu. Aquest acte tracta sobre aspectes normatius d'interès pel cooperativisme, bé perquè fa referència a sectors estratègics o palanca, bé perquè té incidència sobre la forma jurídica de societat cooperativa. De cada sessió del denominat Cafè Cooperatiu se n'elabora un dossier que pretén estructurar el contingut tractat a cada sessió en format monogràfic formatiu.

Així doncs, el Cafè Cooperatiu i el monogràfic formatiu que se'n deriva té per finalitat la difusió del coneixement i del contingut tractat a cada sessió, per tal de coadjuvar a difondre el model cooperatiu entre els advocats i advocades membres del col·legi, els cooperativistes i la societat en general.

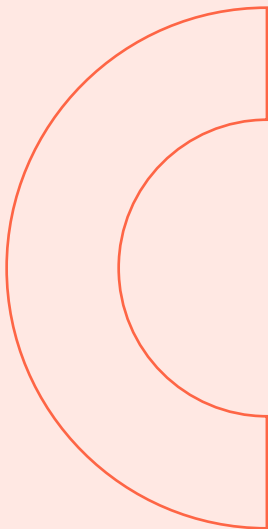
ELS IMPULSORS

La Confederació de Cooperatives de Catalunya agrupa, lidera i representa el cooperativisme a Catalunya i n'és l'òrgan màxim d'interlocució amb l'Administració. Cohesiona, difon i promou el model cooperatiu d'acord amb els principis cooperatius de l'Aliança Cooperativa Internacional.

La Confederació de Cooperatives de Catalunya té els objectius estratègics següents:

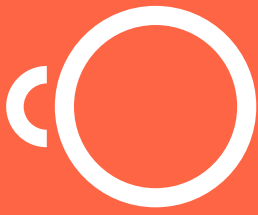
- **La representació pública i la defensa del cooperativisme:** Articulem, vehiculem i defensem els interessos que ens són comuns davant les administracions i l'opinió pública. Representem des de la pluralitat i la diversitat del cooperativisme on el protagonisme és de les persones i dels valors.
- **La participació en la difusió dels principis i els valors cooperatius i la promoció de l'educació i la formació cooperatives:** Promovem el cooperativisme com a alternativa d'acció empresarial, pensada per al progrés de les persones i com una eina de transformació social. Proporcionem coneixement a la societat en general i als cooperativistes per capacitar a emprenedors i empreses més socials, més justes i equitatives i puguin contribuir d'un manera eficaç al desenvolupament de les cooperatives.
- **La coordinació o l'organització de serveis d'interès comú per a les cooperatives:** Des de la intercooperació entre sectors i branques, proporcionem serveis i projectes perquè la suma de persones i organitzacions, amb interessos comuns, incrementi de forma exponencial les seves capacitats i la força.

La Secció de Dret Cooperatiu i de l'Economia Social de l'ICAB respon a l'interès de la societat per formes empresarials i relacionals que tinguin en compte factors més enllà de l'obtenció de benefici, com són els factors mediambientals i de preocupació per la persona, el seu desenvolupament i el desenvolupament local on es troba l'activitat; a la necessitat que els professionals de l'advocacia es trobin específicament recolzats pel Col·legi davant aquesta matèria; a les especificitats d'aquestes formes empresarials o associacions, així com al fet que les entitats de l'Economia Social tenen una normativa definida a seguir i que, per tant, es fa necessari crear especialistes en Dret Cooperatiu i de l'Economia Social.

La Secció de Dret cooperatiu i d'Economia Social, té entre d'altres, els objectius següents:

- **Crear un grup de debat** en què compartir les experiències i els dubtes que sorgeixin en aplicació de la normativa d'Economia Social.
- **Delimitar criteris** que unifiquin l'actuació dels advocats/des i puguin facilitar el treball de les persones que desenvolupen la seva activitat en qualsevol de les àrees de l'Economia Social que resultin afectades.
- **Col·laborar en la formació** dels companys/es que estiguin interessats/des en especialitzar-se en aquesta matèria i oferir pautes que permetin a les persones col·legiades de l'ICAB liderar aquest sector d'activitat.
- **Crear un fòrum transversal** d'especialistes en què sorgeixin idees i iniciatives que potenciïn la imatge de l'advocat/da expert/a en Dret Cooperatiu i de l'Economia Social davant les institucions i ciutadans.
- Facilitar a tots els advocats/des que no es trobin especialitzats en Dret Cooperatiu i de l'Economia Social eines de coneixement adequades en aquest àmbit.

La Confederació de Cooperatives de Catalunya (CoopCat) i el Col·legi d'Advocacia de Barcelona (ICAB) van organitzar el passat mes de setembre el novè Cafè Cooperatiu per debatre sobre el dret de reembossament i la imputació de pèrdues en cas de baixa. Moderat per Natalia Cabezas, Advocada i sòcia de FGC Advocats, SCCL, va comptar amb la participació de José Manuel Luna, advocat economista, especialista en dret i fiscalitat cooperatius, i soci de Duran Sindreu; i Ignasi Blajot, advocat i soci de l'àrea de dret processal i concursal d'AddVANTE, que forma part de diferents seccions de l'ICAB, entre d'altres la secretaria de la secció de dret cooperatiu.

MODERADORA

Natàlia Cabezas Medran

FGC ADVOCATS, SCCL

Advocada

Advocada en exercici i llicenciada en ciències polítiques i de l'administració. Màster en mediació civil i mercantil. Assessora jurídica d'entitats d'economia social, fundacions, federacions i associacions, i secretària tècnica de diversos patronats i juntes directives. Membre de la Secció de Dret Cooperatiu de l'ICAB.

PONENT

Ignasi Blajot i Arañó

SECRETARI DE LA SECCIÓ DE DRET COOPERATIU
I DE L'ECONOMIA SOCIAL

Advocat

Llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona. Membre de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona des del 2001 i membre de les seccions de Dret Concursal, Civil, Mercantil i Processal.

Soci de l'àrea de dret Processal i Concursal de la firma AddVANTE, des del que presta assessorament a societats mercantils, cooperatives i entitats del tercer sector en l'àmbit societari, contractual, processal i concursal.

PONENT

José Manuel Luna Barasoain

SECCIÓ DE DRET COOPERATIU I DE L'ECONOMIA SOCIAL DE L'ICAB

Advocat i economista

Especialista en Dret Cooperatiu i Fiscalitat de Cooperatives. Professor col·laborador de la Universitat Pompeu Fabra i Barcelona School of Management. Autor d'articles sobre Fiscalitat i Dret cooperatiu. Membre de la Junta Directiva de la Secció de Dret Cooperatiu de l'ICAB.

Dret de reemborsament i imputació pèrdues en cas de baixa

EL PATRIMONI NET

Parlar del dret de reemborsament implica, prèviament, aclarir què és el patrimoni net de la cooperativa, ja que el càlcul de reemborsament a les persones sòcies quan es donen de baixa hi està íntimament relacionat.

Tothom ja deu saber on es troba el patrimoni net al balanç. Si hi fem un cop d'ull, tenim l'actiu (propietats o deutes cap a la cooperativa) a l'esquerra i, a la dreta, el passiu (deutes cap a sòcies o altres). La diferència de tots dos és el patrimoni net, que és allò que no devem a ningú. O gairebé ningú, perquè d'aquí és on surt el reemborsament en cas de baixa. La persona sòcia té dret al retorn de les seves aportacions i també d'alguna altra part dels fons que són aquí.*

Ens podem preguntar, doncs, on trobem les aportacions de capital de sòcies i socis. Normalment són al patrimoni net. Ara bé, n'hi ha una part dins del passiu no corrent (etiquetada com a deutes a llarg termini); aquí posem les aportacions en la mesura que siguin un deute, que hàgim de reemborsar en algun moment. En aquest sentit, cal recordar que a vegades el consell rector pot refusar un reemborsament, per la qual cosa no entrarà en aquest compte.

Què forma part del patrimoni net? Hi tenim les aportacions de capital, tant les obligatòries (marcades als estatuts) com les voluntàries. Aquestes darreres es poden fer a partir d'una decisió de l'assemblea o perquè ho preveuen els estatuts; lògicament, s'han de retornar a la sòcia o el soci que les ha efectuat. També dins del patrimoni net tenim el fons de reserva voluntari, que pot ser repartible o no des del punt de vista del soci, però sí que pot estar disposat per compensar pèrdues, per exemple.

Hi ha dos fons importants que també es troben aquí: el fons de reserva obligatori (FRO) i el fons d'educació i promoció cooperatives (FEPC). Són una obligació legal:

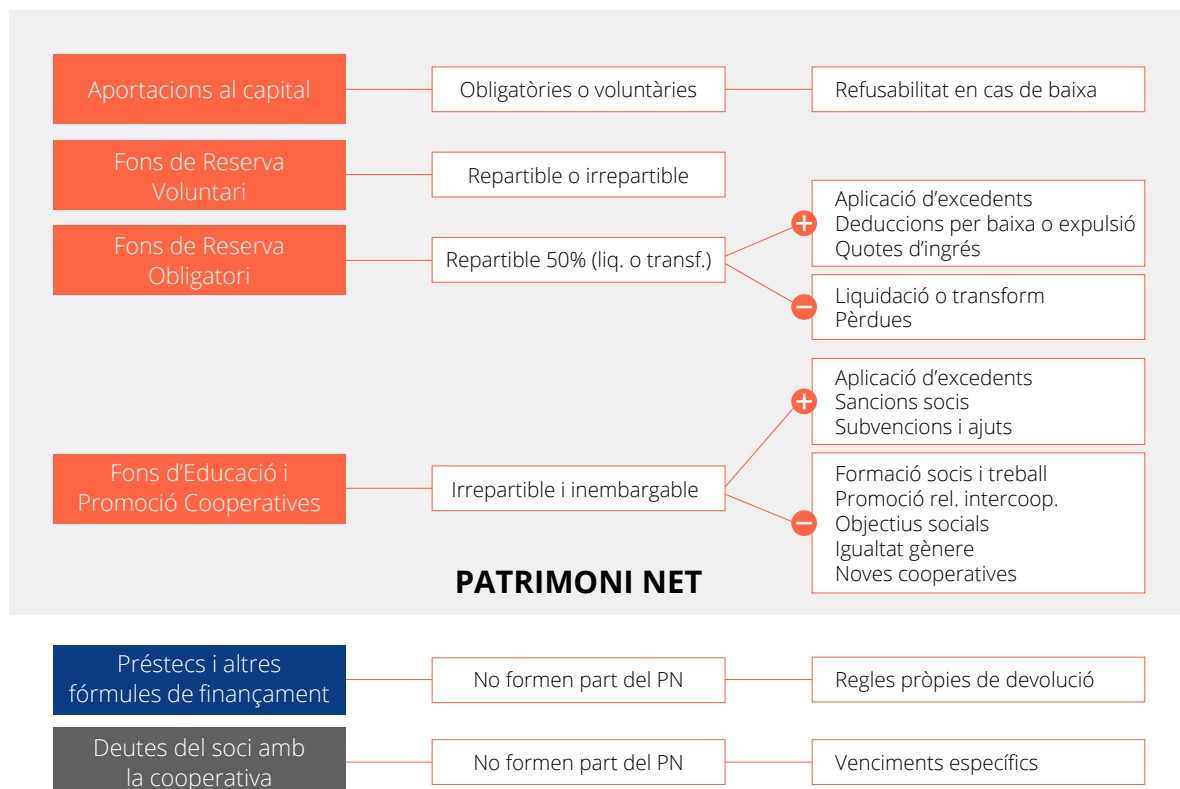
- El FRO és irrepartible a les persones sòcies, ja que està creat sobretot per donar estabilitat a la cooperativa i per compensar pèrdues. Els socis o sòcies no el poden tocar en cas de baixa, però sí que el poden percebre en el cas de liquidació o transformació (només les aportacions que s'hi hagin fet a partir de la modificació tributària que cal regular). Com que només pot ser el 50 %, s'ha de crear un minifons dintre del FRO que sigui repartible. Les seves aplicacions més rellevants són, en cas que hi hagi una transformació, el 50 % que pot anar a les sòcies i socis, i, bàsicament, quan hi ha pèrdues.

- Pel que fa al FEPC, és irrepartible i inembargable, i és més una previsió de despeses que un fons de reserva. Presenta unes quantitats que la cooperativa ha de gastar en unes determinades aplicacions. Des d'aquest punt de vista, el soci mai té dret al reemborsament d'aquest fons, només se li retorna en formació. Està dispostat per a la promoció i relació intercooperativa, objectius socials, igualtat de gènere o creació de noves cooperatives. El FEPC no està pensat tampoc per a l'aplicació de pèrdues.

Totes aquestes partides del patrimoni net són les que, en principi, es relacionen amb el dret de reemborsament i, d'una manera o d'una altra, estan afectades en condició de pèrdues, excedents i reemborsament.

Fora d'això, hi ha altres partides en les quals el soci o sòcia és part i que poden tenir, més o menys, incidència en el dret de reemborsament. Per exemple, els préstecs que hagi fet a la cooperativa. Aquests préstecs no formen part del patrimoni net, perquè és un deute i, com a tal, va a part de les aportacions i de les seves regles de devolució. En aquest cas, la persona sòcia ha deixat propietat a la cooperativa, en concepte de préstec, i aquesta li tornarà en el moment que s'hagi estipulat en el contracte de l'instrument de finançament. En cas que el contracte marqui que es retorna en el moment de baixa, això afecta el reemborsament. Ara bé, normalment no es fa així. Una altra cosa són els deutes que la sòcia o soci tingui amb la cooperativa, que tampoc formen part del patrimoni net; és un actiu de la cooperativa. Solen ser per serveis o per activitats efectuades i tenen el seu venciment específic, igual que els préstecs.

*Patrimoni Net i altres partides que afecten als socis

REFUSAR EL REEMBORSAMENT

Fins fa poc, la persona sòcia tenia dret a demanar la baixa i la cooperativa treia el reemborsament del capital. I ho feia, encara que més que capital és un deute. Com es deia més amunt, com que el soci té dret a aquesta devolució, ha de passar del patrimoni net a deute, al passiu.

Arran d'aquesta interpretació comptable, hi va haver una modificació de la normativa, que va provocar que el consell rector pogués refusar la devolució de les aportacions. Això vol dir que, si passa, comptablement hauria de romandre a patrimoni net.

Reemborsament de les aportacions	Remuneració	Classificació
La cooperativa té dret incondicional a refusar el reemborsament.	Discrecional, a criteri de la cooperativa.	Fons propis
El soci/sòcia té dret de sol·licitar el reemborsament i la cooperativa no el pot refusar.	Obligatòria, segons els acords amb el soci/sòcia.	Passiu

Aquest fet va obligar a regular el dret de reemborsament. Aleshores, a través de la modificació de 2015, que encara és vigent, es va establir que el consell rector no pot refusar el total de desemborsament; per tant, hi ha una part que es deixa com a capital cooperatiu i la resta, com a passiu. És a dir, tinc dret a refusar fons propis, però no tinc dret a refusar el passiu.

LA REMUNERACIÓ

A les normes de 2003, la remuneració del capital es considerava una distribució del resultat, minorant els fons propis. A la normativa nova, el tractament comptable de la remuneració de les aportacions al capital social depèn de la classificació de les aportacions, així com de la discrecionalitat de la remuneració.

Trobem, doncs, que a l'hora d'efectuar la remuneració, hi ha dues possibilitats: fer-la a discreció o obligatòria; dit d'una altra manera, els estatuts poden tenir-la establerta com a obligació o no. En realitat, només hi ha dret

a refusar allò que està a fons propis, que és el que té la discrecionalitat de remunerar, perquè només hi ha l'obligatorietat de remunerar allò que es troba al passiu. Cal anar amb compte, doncs, a l'hora de redactar els estatuts, de no regular l'obligació de la remuneració, perquè això faria que se'n perdés la discrecionalitat.

Tot això també afecta la reserva de repartibles i d'obligatòries, en la mesura que la seva evolució estigui lligada al dret de baixa; és a dir, si les aportacions voluntàries estan lligades a la baixa, sí que s'hi pot establir el dret a refusar.

Finalment, com es comptabilitza la remuneració del capital? Doncs si les aportacions estan verificades com a fons propis, es defineix com a distribució d'excedent del resultat. Ara bé, si està com a passiu, hi ha dues possibilitats: si és discrecional, com a distribució de resultat; si és obligatòria, com a despesa.

És a dir, sempre és distribució de resultat llevat que sigui a passiu i sigui obligatori; en aquest darrer cas és despesa a parts iguals. Tot això no és gaire transcendent, però és bo de saber que, segons com es configuri la despesa, forma part de la distribució d'excedents o de la distribució de béns.

Classificació de les aportacions	Obligatorietat/discrecionalitat de la remuneració	Tractament comptable
Fons propis	Qualsevol	Distribució de resultats: minoració de fons propis.
Passiu financer	Obligatòria	Despeses a PiG.
	Discrecional	Distribució de resultats: minoració de fons propis.

L'APLICACIÓ DELS EXCEDENTS

Pel que fa als excedents, que formen part del patrimoni net, tenen un recorregut marcat per la llei. El primer que se n'ha de fer és eixugar pèrdues d'exercicis anteriors. Un cop aplicades aquestes pèrdues, amb les partides que en resultin, el seu destí és el fons de reserva obligatori i el fons d'educació i promoció.

Les partides i els percentatges són els següents:

Fons de reserva obligatori	Fons d'educació i promoció cooperatives
20 % de resultat cooperatiu	10 % del resultat cooperatiu
50 % de regularització de balanços	
100 % de plusvàlues de l'immobilitzat	
50 % resultat extracooperatiu	

Si les plusvàlues d'immobilitzat es reinverteixen, s'han de destinar un 100% al fons de reserva obligatori. En altre cas, es considerarien com resultat extracooperatiu, amb una dotació obligatòria només del 50%.

Pel que fa a l'impost de societats, es fa un càlcul de percentatge com si fos la distribució del resultat, encara que comptablement no sigui així.

Cal recordar que, un cop cobertes les reserves legals, hem de decidir com serà el retorn cooperatiu, que es pot fer per la via de retorn a les sòcies i socis, o per la via d'incorporació al capital (segons l'activitat cooperativitzada). S'ha de fer esment de l'avantatge que representa aquesta darrera opció, ja que reforça la funció financera de la cooperativa. També cal tenir en compte la fiscalitat. Si aquests excedents queden com a capital, la persona sòcia no ha de pagar impostos, a part de fer créixer la seva aportació de cara a la baixa. A més, s'han de remarcar la importància d'establir i regular de la manera més íntegra possible el sistema de càlculs de l'activitat cooperativitzada, per tal d'evitar conflictes posteriors.

I què és l'activitat cooperativitzada? Només compres i vendes? Calcular-ho a través de la facturació és una bona manera, encara que hauríem de reflexionar sobre si és la millor.

Imaginem-ne d'altres: nombre de serveis, d'usos dels serveis, de vendes o compres a la cooperativa, de feines fetes... Potser hi ha altres maneres més justes que no pas el volum, la facturació. Caldria explorar-les.

LA IMPUTACIÓ DE LES PÈRDUES

Si tenim pèrdues, la llei diu que tenim la possibilitat de crear un compte especial, temporal, per amortitzar de cara al resultat futur. De fet, la llei catalana marca aquest termini, i el fa coincidir amb el que permet la legislació tributària. Cap altra llei autonòmica fa referència a aquesta legislació que, ara mateix, no té un termini per compensar les retribucions negatives, és indefinit. I això vol dir que aquest compte especial podria no tenir data de finalització. Es pot explicar si tenim en compte que el 2015, quan es va fer la llei de cooperatives, sí que hi havia un termini dins la legislació tributària, però va desaparèixer aquell mateix any.

La llei afegeix que, voluntàriament (i ha de constatar als estatuts), hi ha la possibilitat d'imputar aquestes pèrdues al fons de reserva obligatori. Ara bé, només es pot fer amb el 50 % de les pèrdues. En canvi, amb el fons de reserva voluntari, sí que es pot arribar al 100 %.

Si, tot i això, és insuficient, hem de sortir del patrimoni net i dirigir-nos a les sòcies i socis de la cooperativa. Es pot fer a través de l'activitat cooperativitzada o, si no hi arriba, es poden aplicar els mínims obligatoris que constin als estatuts.

Quan s'imputa? Una vegada establert quin és l'import que la sòcia o soci ha d'assumir, es pot fer a través d'una reducció de les aportacions o a càrrec de retorns de futur.

En conclusió, segons la llei catalana, es poden demanar diners a les persones sòcies, és voluntari, una possibilitat, però no se li fa deducció de capital, sinó que es fa a càrrec de retorn. Pel que fa als socis que es donen de baixa, no estan obligats a fer cap aportació.

Ara bé, com que, segons la mateixa llei, es poden crear comptes sense límits de temps, la sòcia o soci no estarà obligat a fer aportacions, encara que, per lògica, si hi ha pèrdues hauria de tenir l'obligació de fer-ho.

Aquest fet s'hauria de tenir en compte de cara a la nova reforma de la llei.

Posem-ne un exemple, de quan els pèrdues són més grans que el capital. És el cas d'una cooperativa que ha tingut resultats negatius per valor de 50.000 euros. Aquestes pèrdues se sanegen íntegrament mitjançant aportacions no reintegrables de les sòcies i els socis, una part són dineràries i l'altra, maquinària agrícola. El resultat comptable és el següent:

PER LES APORTACIONS NO REINTEGRABLES DELS SOCIS PER A LA COMPENSACIÓ DE PÈRDUES

Codi	Compte	Deure	Haver
572	Bancs i institucions de crèdit c/c a la vista, euros	42.000,00	572
213	Maquinària	8.000,00	213
1181	Aportacions de les persones sòcies	50.000,00	

PER LA COMPENSACIÓ DE PÈRDUES

Codi	Compte	Deure	Haver
1181	Aportacions de les persones sòcies	50.000,00	
121	Resultats negatius d'exercicis anteriors		50.000,00

EL DRET A REEMBORSAMENT

El procediment parteix del que estableixen els estatuts, tenint en compte que s'ha de dur a terme:

- Basant-se en l'exercici econòmic de la baixa.
- Després de la fixació definitiva dels comptes anuals, un mes després d'aprovar-los.
- El consell rector pot fixar un reemborsament provisional.
- Amb un mutu acord pel que fa al termini de pagament, que ha de ser d'un màxim de cinc anys.

La llei catalana regula aquest dret d'una única manera, independentment del tipus de baixa que sigui, és a dir, tant si és voluntària com obligatòria.

El primer que cal mirar són les aportacions al capital, tant les obligatòries com les voluntàries. Aleshores, cal tenir en compte que el consell rector té dret a refusar la devolució. I com ha de fer servir aquest dret? Cal tenir en compte el criteri d'antiguitat: no podrà fer devolucions a altres socis fins que no torni els diners a la sòcia o soci a qui se li va refusar.

Comencem amb les partides positives amb dret a reemborsament:

- La part repartible del fons de reserva voluntari.
- El retorn cooperatiu, en funció de l'activitat cooperativitzada.

Tal com s'ha dit més amunt, és important individualitzar el fons de reserva voluntari en cada exercici que hi ha excedents i el pagament en donar-se de baixa. Si no estigués individualitzat, es podria negar la devolució a

l'hora de la baixa. No fer-ho pot comportar no donar-lo en el moment de la baixa.

Pel que fa a les partides negatives, la llei diu: "De l'import definitiu del reemborsament que en resulti es poden deduir les quantitats que el soci degui a la cooperativa per qualsevol concepte; les responsabilitats que li puguin ésser imputades i quantificades (...), les pèrdues no compensades d'exercicis anteriors i les previsions de pèrdues de l'exercici en curs que caldrà regularitzar un cop s'hagi tancat".

Pel que fa a les responsabilitats, se li han d'imputar aquelles que resulten de fets diferents de la condició de sòcia o soci, i que hagin representat un perjudici per a la cooperativa. A més, s'han de restar els deutes que tingui la persona amb la cooperativa.

A més, s'han de deduir, de les aportacions obligatòries, el 20 % per baixa no justificada, o el 30 %, en cas d'expulsió.

En aquest punt, podem parar atenció en els calendaris. Primer, quan té efecte la baixa si la persona sòcia la recorre? Pot fer-ho en el cas d'expulsió, per exemple.

I segon, quin és l'exercici en curs a l'hora de quantificar les pèrdues? Tenint en compte que no es pot calcular en el moment de la baixa perquè ha de ser amb els comptes aprovats, a quin curs es refereix la llei? Al del moment de la baixa o al del moment del càlcul?

També pel que fa a la imputació de pèrdues, ens podem plantejar quina quantitat. Tenim les pèrdues individualitzades? Si tornem al començament, quan creem el compte especial per a reserves negatives, cal individualitzar-les, però no se sol fer i això crea una inseguretat. Caldria, aleshores, recalcular les pèrdues individuals de cada sòcia o soci.

Ara bé, això depèn de l'activitat cooperativitzada, perquè si parlem de consum, quin és el barem per calcular les pèrdues? L'absència de

consum? La llei catalana, a diferència de les d'altres comunitats autònomes, no considera un mínim d'activitat cooperativitzada.

Per últim, es poden descomptar els deutes del soci amb la cooperativa i les pèrdues d'exercicis anteriors. Incloent una previsió de les pèrdues de l'exercici en curs? Hom diria que sí, doncs el soci ha participat en elles. És important prendre cauteles estatutàries per garantir que la reducció dels deutes del soci amb la cooperativa no es pot considerar una compensació, el que podria tenir efectes concursals no desitjats.

LA RESPONSABILITAT DELS SOCIS DESPRÉS DE LA BAIXA

Cal recordar, com diu l'article 69, que la responsabilitat recau sobre l'aportació de capital subscripta, sense perjudici de responsabilitats, que s'han de respondre d'acord amb el que diu 41.3 i el 41.4.

Aquestes obligacions econòmiques no formen part del reemborsament, però queden pendents del futur després de la baixa. Són dues. La primera es fer-se responsable de certes inversions. El 41.3 diu que si els estatuts ho recullen (durant cinc anys com a màxim), s'haurà de sanar sobre les inversions fetes i no amortitzades. Si al final dels últims cinc anys, s'haurien d'amortitzar. I la segona són aquelles obligacions que no depenen de la condició de soci, com per exemple altres deutes per operacions o relacions amb la cooperativa.

L'article 41.3 pot fer que ens plantejem un parell de dubtes: afirma que és una responsabilitat exigible per part de la cooperativa, i no preveu que hi hagi tercers; podria un creditor de la cooperativa exercir una acció contra la

sòcia o soci que ha marxat, si no se li ha exigint? I un altre: si la responsabilitat és exigible per l'adquisició d'elements a la part d'amortització, entenem amortitzada de fet o com a entrada comptable? Els estatuts haurien de reflectir de manera més precisa aquest article de la llei.

Article 69. Responsabilitat dels socis pels deutes socials

Els socis han de respondre dels deutes socials d'una manera limitada a les aportacions al capital social subscrietes, tant si són desemborsades com si no ho són, sens perjudici de les responsabilitats de què, si escau, hagin de respondre en els termes que estableix l'article 41.3 i 4.

A més, afegeix que la responsabilitat és proporcional a l'activitat cooperativitzada dels últims cinc anys. Aquí rau la importància de portar un registre clar i definitiu i aprovat de cada any, per tal de determinar fàcilment quina és l'activitat cooperativitzada. Si no es fa així, és molt més complicat exigir responsabilitats.

Aquest mateix article deixa en mans del consell rector la possibilitat de qualificar qualsevol baixa com a justificada per força major. En aquest cas, no seria exigible aquesta responsabilitat si estigués previst als estatuts. Davant d'això, queda el dubte de si una altra persona sòcia pot impugnar l'acord del consell rector.

Article 41.3

Els estatuts poden establir que, en cas de baixa, els socis responguin davant de la cooperativa, durant el termini que estableixin els mateixos estatuts, que mai no pot ésser superior a cinc anys, de les inversions fetes i no amortitzades, en proporció a llur activitat cooperativitzada dels últims cinc anys o, si s'escau, del termini fixat a aquests efectes pels estatuts o pel reglament de règim intern.

Cal preguntar-se en aquest cas si les sòcies i els socis tenen informació de totes les baixes i les seves qualificacions. S'hauria de posar en pràctica i que les persones sòcies poguessin vetllar perquè tots aquests processos, sobretot quan hi ha fortes inversions, fossin com més transparents millor.

Finalment, hem de recordar que **una vegada donat de baixa, la sòcia o soci respon durant cinc anys dels deutes de la cooperativa amb els imports que se li han retornat. És a dir, no es pot considerar completament definitiva una baixa.**

IMPULSAT PER

ICAB
ADVOCACIA
BARCELONA

Confederació
de Cooperatives de
Catalunya

PROMOU

Generalitat
de Catalunya
**Departament
d'Empresa i Treball**

**economia
social**

AMB EL FINANÇAMENT
